

Paul Ruscart, Sdt. Pioneer nr.5828, Reg. Commando, born 18-2-1923, died 4-5-1945

In een half jaar tijd toverde België uit het niets een strijdmacht van 100.000 man, ruim tien keer de totale getalsterkte van de Belgische land-, lucht-, en zeestrijdkrachten die in Groot-Brittannië waren opgericht.

Eind april 1945 begonnen de contouren van een nakende vrede zich af te tekenen. De omsingelde Duitse strijdkrachten in Nederland waren aan het einde van hun krachten.

De piloten en de fuseliers waren niet de enige Belgische militairen die aan het einde van de oorlog in Duitsland opereerden. Ook de in Groot-Brittannië opgerichte landmachteenheden, die vanaf 1944 volop aan de strijd in België en Zuid-Nederland hadden deelgenomen, trokken uiteindelijk het Derde Rijk binnen.

De commando's beten de spits af. Na de bloedige strijd op Walcheren begin november 1944, had troop nr. 4 nog enkele bewakingsopdrachten uitgevoerd en in januari 1945 was hij weer in Groot-Brittannië. In het kamp van Achnacarry waren intussen nieuwe rekruten opgeleid, zodat majoor Danloy begin april 1945 het bevel voerde over niet minder dan vier troops. Het regiment Commando – de term dateert pas officieel van 15 mei 1945 – werd op 24 april naar Noord-Duitsland gezonden. De Belgen werden er ingezet als veiligheidstroepen en ze zouden in de buurt van Lübeck onder meer Duitse eenheden ontwapenen die zich uit Noorwegen hadden teruggetrokken. Een wel erg bijzondere 'vangst' was SS-Sturmbannführer Franz Hellebaut, de stafchef van het Waals Legioen en een boegbeeld van de militaire collaboratie.

Vanuit Groningen trok het SAS-regiment van majoor Blondeel op 23 april het Duitse Nedersaksen binnen. Het moest er het gebied zuiveren tussen een Canadese en een Poolse divisie die oprukten in de richting van respectievelijk Wilhelmshaven en Emden. De opmars verliep moeizaam omdat de terugtrekkende Duitsers vele bruggen

en wegen vernietigd hadden. Op verschillende plaatsen boden Fallschirmjäger en gevechtsgroepen van de Kriegsmarine nog fanatiek weerstand. Bij Godensholt stuitten de Belgen op hevig artillerievuur, maar met de hulp van Britse SAS'ers konden ze het dorp toch innemen. Daarna baande Blondeels SAS-regiment zich vechtend een weg naar het noorden en op 4 mei bereikte het Grabstede, 20 km ten zuidwesten van Wilhelmshaven. Diezelfde dag gaven de Duitse strijdkrachten in Nederland, Denemarken en Noordwest-Duitsland zich over aan veldmaarschalk Montgomery. Voor soldaat *Paul Ruscart* kwam de wapenstilstand echter te laat. De SAS-man kwam die vierde mei om het leven tijdens een van de allerlaatste gevechten in de sector van de 21ste Legergroep. Hij werd begraven op het Canadese militaire kerkhof van Holten, in Nederland. De campagne in Duitsland had maar anderhalve week geduurd, maar had Blondeels eenheid twee doden en tien gewonden gekost. Toch mochten de Belgische para's nog niet naar huis.

Vanaf 9 mei 1945, de dag waarop de Duitse strijdkrachten officieel capituleerden voor de Sovjets, begon het SAS-regiment aan een reeks opdrachten waarvoor het aan het begin van het jaar speciaal getraind had: de counter-intelligence. Verdeeld over drie groepen opereerde de 350 man sterke elite-eenheid in een groot gebied in Noord- en Oost-Duitsland dat zich uitstreckte over de huidige Bondsstaten Nedersaksen, Schleswig-Holstein en Mecklenburg-Vorpommern. Het geallieerde opperbevel had het SAS-regiment toegewezen aan de Britse veiligheids- en

inlichtingendiensten op het land, omdat het met zijn jeeps bijzonder mobiel was en bewezen had in de meest diverse omstandigheden te kunnen opereren.

Acht weken lang spoorden de Belgen Duitse topmilitairen en leden van het nazipartijapparaat op, onder wie verschillende SS-concentratiekampbewakers. De kers op de taart was ongetwijfeld de arrestatie van Joachim von Ribbentrop. Hitlers voormalige minister van Buitenlandse Zaken werd op 14 juni 1945 aangehouden door sergeant Jacques Goffinet. Eerder al, op 23 mei, hadden Belgische en Britse SAS'ers in Flensburg de leden van de regering-Dönitz gevangengenomen. Dat moet voor de Belgische militairen, wier land vijf jaar eerder smadelijk verslagen werd door nazi-Duitsland, ongetwijfeld een bijzonder gevoel zijn geweest.

De Belgische SAS leden die tijdens de verschillende missies gevallen zijn, worden herdénkt op het Special Air Services SAS Memorial at Sennecey-le-Grand, Saône et Loire, France

